

Het Glinsterweb van Spinnie

Op een ochtend wandelen de vier vriendjes door het bos.

Saartje Schildpad schuifelt traag over een pad.

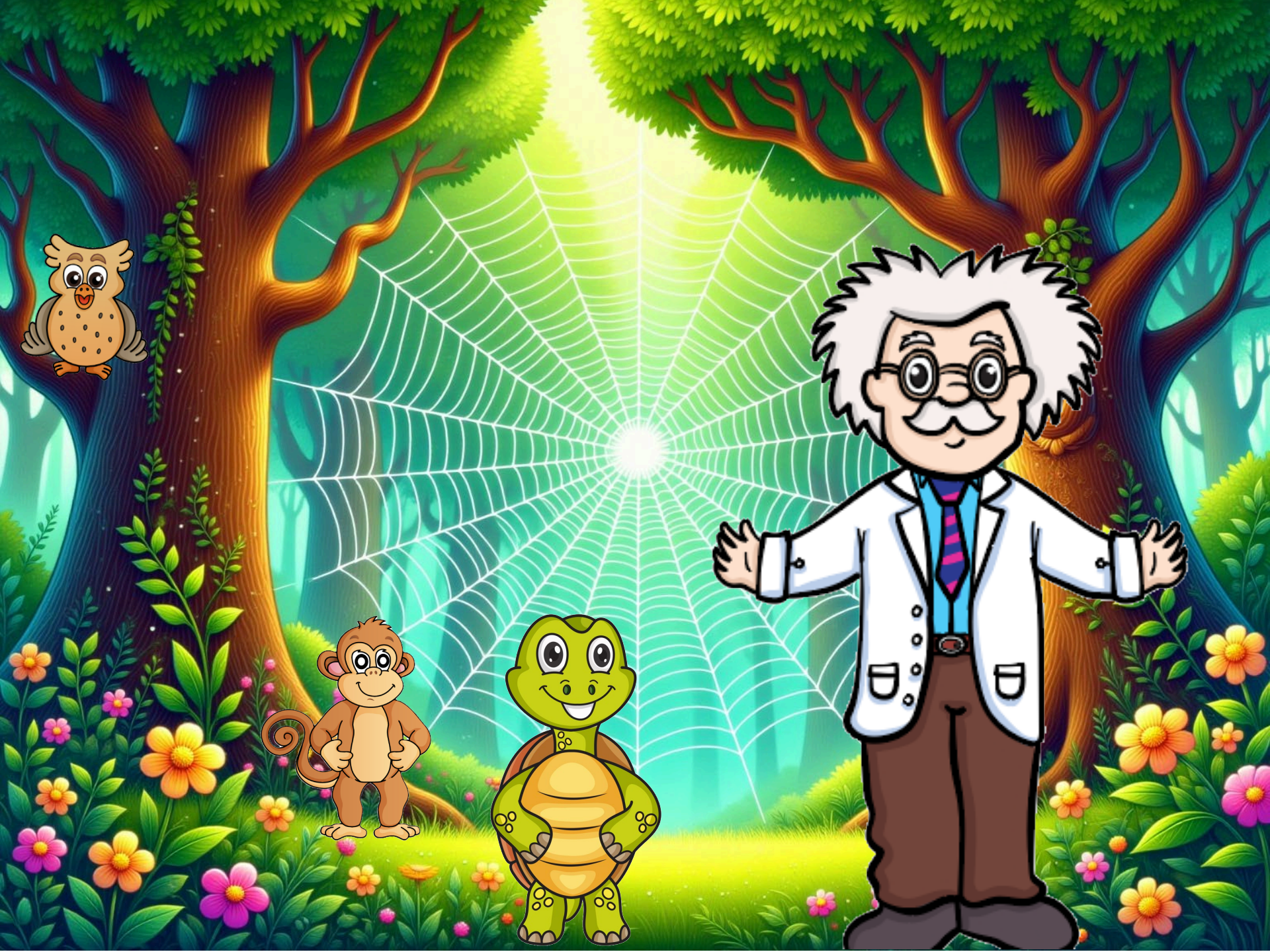
Walter de Wijze Uil zweeft stilletjes boven haar.

Aapje Akos slingert van tak naar tak.

En Professor Steen tuurt met zijn vergrootglas naar paddenstoelen.

Dan roept Akos ineens:

“WAAAAUW! KOM SNEL! Het glinstert!”

Tussen twee bomen hangt een prachtig web. Het glanst als zilverdraad in het zonlicht.

In het midden zit een spin met heldere, vriendelijke ogen.

“Ik ben Spinnie,” zegt ze. “Welkom bij mijn web.”

“Hoe heb je dat gemaakt?” vraagt Professor Steen meteen.

“Dat vertel ik jullie graag,” glimlacht Spinnie. “Maar let goed op... een web is meer dan gewoon een spinnenbedje.”

Spinnie klimt naar een tak.

“Eerst maak ik een lange draad, die de lucht in waait. Als die ergens blijft plakken, kan ik beginnen.”

Ze wijst naar een rechte lijn bovenin het web.

“Dat is mijn eerste draad. Mijn basis. Die moet sterk zijn.”

Walter knikt.

“Een structuur begint met een goede basis. Elk deel moet op een ander deel kunnen steunen.”

“Daarna maak ik spaken, net als in een fietswiel,” gaat Spinnie verder.

“Vanuit het midden naar de randen. Zo blijft het stevig.”

Saartje knikt langzaam.

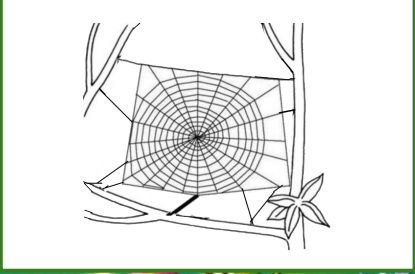
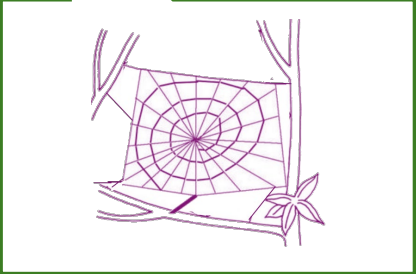
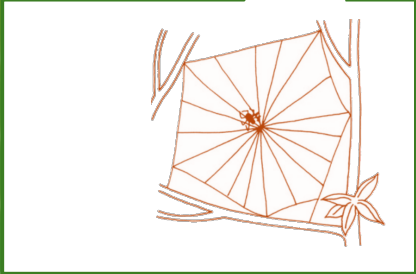
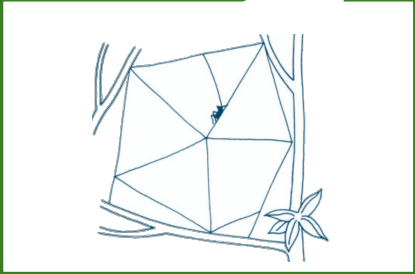
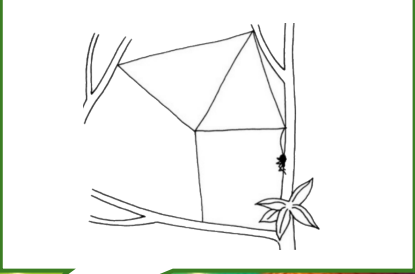
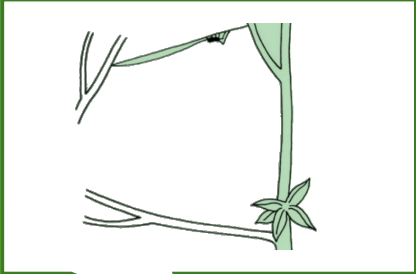
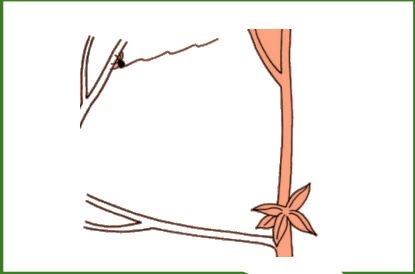
“Alles hoort bij elkaar en werkt samen. Elk draadje heeft een taak.”

“En dan... komt het mooiste stuk,” fluistert Spinnie.

“De ronde, plakkerige draad. Daarmee vang ik mijn eten. Die draai ik van buiten naar binnen.”

Akos lacht:

“Dat is net een dans! Of een draai-ijsje!”

Professor Steen bekijkt het web van héél dichtbij.

“Ik zie dunne draden, dikke draden, droge draden en kleverige draden...”

“Precies,” zegt Spinnie trots. “Elk draadje is anders, maar samen vormen ze één sterk geheel.”

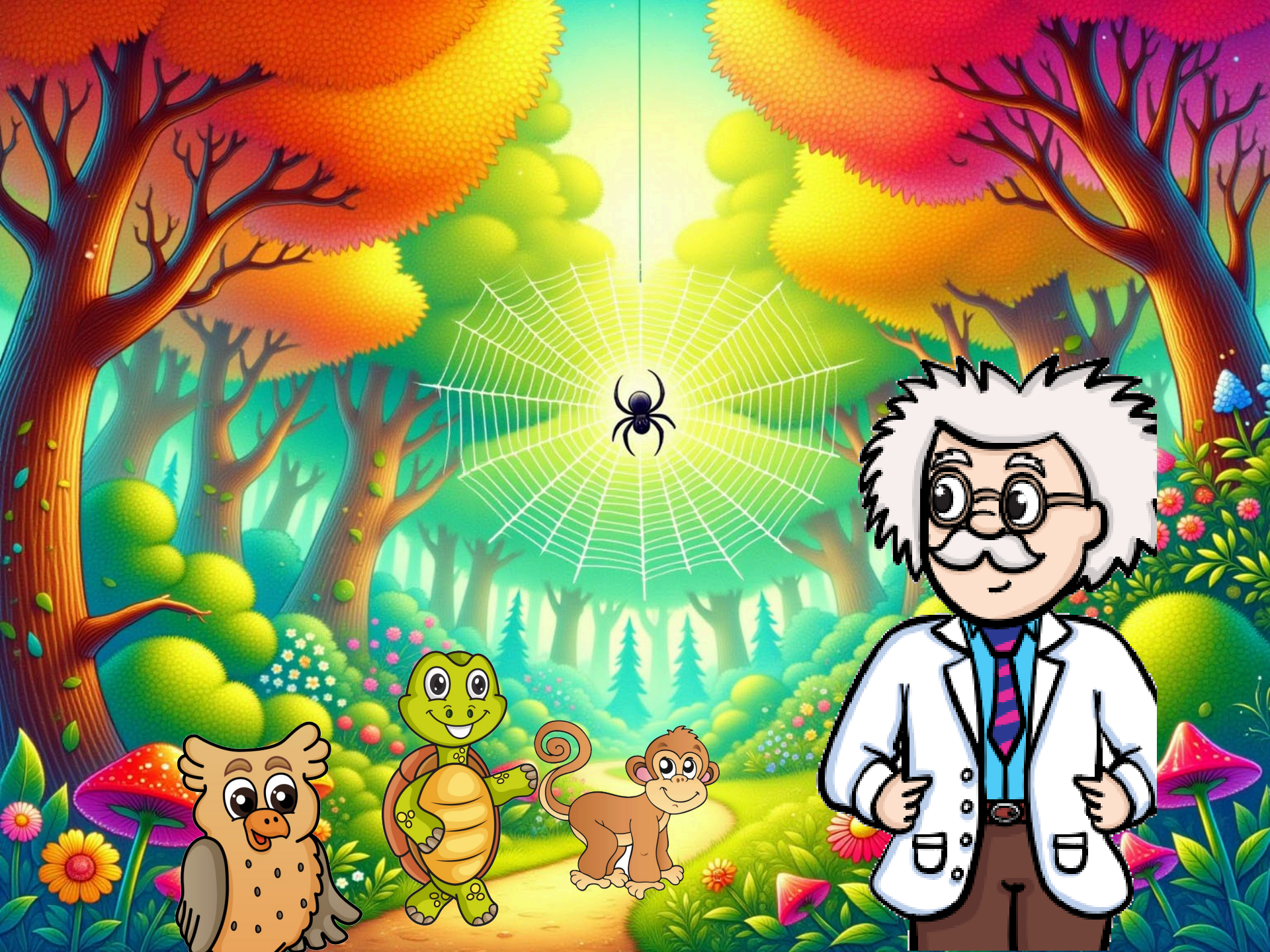
“Kleine onderdelen die samen iets groters maken,” zegt Walter.

“En als er eentje breekt?” vraagt Akos.

“Dan wordt het hele web zwakker,” zegt Spinnie. “Een web is maar zo sterk als zijn zwakste draad.”

Saartje kijkt aandachtig naar een druppel die in het web hangt.

“Het lijkt op ons... Wij zijn ook allemaal anders. Maar als we samenwerken, zijn we sterker.”

Ze blijven nog even bij Spinnie zitten.

Ze kijken hoe ze haar web herstelt met zachte, snelle bewegingen.

Hoe ze elke draad op de juiste plek plakt.

Hoe ze rust neemt... en doorgaat.

Dan zegt Walter:

“Structuren zijn overal. In een web. In een brug. In een verhaal.”

“Of in een groep vriendjes,” zegt Saartje zacht.

De zon klimt hoger. Het web glinstert nog even... en dan is het bijna onzichtbaar geworden in het licht.

De vriendjes zwaaien naar Spinnie.

Akos fluistert:

“Als ik een web was, dan was ik een gekke, kronkelige draad!”

“En ik een stevige basis,” zegt Saartje.

“En ik?,” grinnikt Professor Steen.

Walter denkt na... “Jij bent een beetje van alles... en samen... vormen we iets moois.”